

ชาว-มลายู ในภาษาไทย

นำเสนอเมื่อ : 28 ส.ค. 2552

ชาว-มลายูในภาษาไทย

นอกจากนี้ยังมีอีกหลายภาษาที่เข้ามาปะปนกับภาษาไทย เช่น ภาษาชวา - มลายู เข้ามาสู่ภาษาไทยเพราะการมีสัมพันธไมตรีต่อกัน มีการถ่ายทอดวัฒนธรรมประเพณี การค้าขาย และงานทางด้าน วรรณคดี ตัวอย่างคำที่มาจากภาษาชวา - มลายู เช่น

หม่อง	ประทัด (ม) Petas	ลองกอง	กลางสาด	ละไม (มะไฟ)	ละมุด
ทุเรียน	เงาะ	โกดัง	กาหยู (มะม่วงหิมพานต์)		น้อยท
มังคุด	ลูกสละ		ลาตา (คนถือบัญญัติเรือสำเภา)		
ปาเต๊ะ	กาหลา (เหมือนดอกไม้)	พันดู (สู้รบ)	หูลุมพี (ระกำ)	สตูล (กระทอน)	สลัดัน
(การฆ่าตัวตายตามสามี)	แดหวา (เทวา)	บุหงา (ดอกไม้)	สังคاتا (พอ)		
(มหาดเล็ก)	สะดาหมัน (สวนดอกไม้)				
โนรี (นกแก้ว)	สะการะตาหฺรา (ดอกกรรณิการ์)	กระหนุง (ภูเขาสูง)			
บุหงารำไป	โลรง (ม) Sarong Sorung	สะการะ (ดอกไม้)			
บุหรง (นก)	ยิวา (ดวงใจ)	ระเต้น (โอรส ธิดาของกษัตริย์เมืองใหญ่)			
บุหลัน (พระจันทร์)	อิเหนา (ชายหนุ่ม, พระยุพราช)				
กะหลาบ้า (ชื่อเมืองในเกาะชวา)	ระตู (เจ้าเมืองน้อย)	ยาหยัง (ชนะศัตรู)			
ละงิด (ฟ้า, ชั้นเทวดา)	ละลัด (แมลงวัน)	ลูลา (วันมะรืน)			
ช่าหรีม (ขนม)	ตุนาหงัน (คู่หมั้น)	ยาหยี (น้อง, ที่รัก)			
ยาหัด (ข้าว, ไม้ดี, หยาบ)	สาหรี (น่ารัก, ดี)	วินันตู (น้องเขย)			
กอและ, โกอและ	เรือประมง				